

עם גבינה, או גבינה שתגע. ישנם גם כמה ו אנו מקבלים אצבעון

11.45, כלומר עברנו עלות. 4,2 מיל לשעה. צר. היום נעבור 100 ים על מד מסארה, נהיה בארוחת הצהריים עם מרגישים שניצלו לבחולה הקדושה! על פנינו מדרום ומ' באסמרה המון מכ' לקווי (דיאלוס). בפעם נעשרים וארבע שעות. שאר כמות שהוא, או אינו מראה כל שינוי. נוא משהו ברדיו, אחרי אבל לא מצאתי דבר. תחנות הרדיו מעניין 'המולד אצל מסי, כמו זשלישי שאני מפספס, יות בי.

יברות על פנינו מדי קצת, ואין זה סימן עד סוף הנסיעה שתי ודל להגיע אתן. איני לאיש משעמם, משע' שזה כאן, ואין גם על וא. בפעם הבאה אקח עיה היא להשיג ספר נראה מה יתרחש עם

צנה, ממשכה לנשוב. וקברניט סיפר לי ספור "איני יודע אם להא" , אתמול בלילה בשעה 11:00, בלא אורות ו' הים בוקר. זה היה הרא הצטק על מעשיו, הוא צורו יקר לו. גם והם בעלי משפחות ו' סיפר לי שהצוות רצה ור ראה את המטוסים. זד גומר את הספינה. יותר, מברול; ספינה הוא חזר על הצעתו הוא אומר שגם אני, טענתי שלי, במקומי, נור. לו הייתי יכול ל' יר. הייתי עושה זאת. לנו המעבר. שהעיקר

5 קלה. הרי חוף סודאן 09. הרוח נפלה. הת' , גראה בעוד שעתים סאחה, כנראה, בין ה' ביותר. התבריא דו' אין מקום לזוז, אין לחשוב. עוד מעט את'

אומר שאיי דיאלוסים אפשר לראותם, כיוון מ רק 100 רגל מעל צטרף להכנס לפורט' אשר נשאר לנו לא מו לנו את הסחורה. בין כך וכך, נגיע ל' צד או יש עוד זמן, יים לעבור קילומטרים ? היה מקום לעוד י הקברניט, לא רצה 'מה? הוא אמר להם יצליחו, לחזור. מה

ף סוף, את דיאלוס יין אי האחים לדיד' למרת עברנו מאתמול, ה' 12,45, 82 מיל. 12 עכשו קמה שוב רוח לנשוב ותגדל קצת

ב' 15 מיל את האי טרך להגיע לאי סאי ק של 65 מיל. עד הערב ניגש אלי ה'

— איים קטנים, מת' פני המים, שוכנים מזה, בחזקו הדרומי

מכונן, אמר לי שאי אפשר לעבור את המיצר. הם נמאסו עלי. אני כותב מכתבים.

6.1.54

יום שקט. זוחלים לאט. סאבארגאד נראה ב' מרחק של 5 מיל. בערך, מערבית צפונית. אני עולה המעלה למדוד את המרחקים. רצוני לדעת מה המרחק בין דיאלוס לסאבארגאד. המרחק הוא 87 מיל. יתכן שנגיע עוד לפני הצהריים. אזי יש לנו סיכויים לעבור היום 90 מיל.

שעה 10.30. באופק נראו שתי אוניות, פניהן מועדות צפונה. היום עברנו 90 מיל.

שעה 13.30. הרוח התחזקה, הים מעלה קצף. סיכויים טובים למהירות נוספת. יש לפנינו שטח ים לבן בן 72 מיל, בלי אף אי. מחר נראה את המפה החדשה. חושבני שנהיה בקו ישר עם פורט-סודאן מחר בצהריים.

שעה 16.30. רוח טובה. חושב שנעים במהיר רות של 6 עד 6,5 מיל לשעה. אולי נשיג היום חלק מהזמן האבוד. הרוח נושבת, הים סוער, הספינה מתנדנדת כמו תפוח בסערה. נקוה ש' מצב זה יימשך.

7.1.54

ים גלי במקצת. רוח קלה. המכונאי מתכוונן לחולל שערוריה במסארה בקשר לנסיעה זאת. עד הצהרים עברנו על פני שתי אוניות, נסעו צפונה. נראה שכל הימים קורים בנסייעה זאת. המנוע התקלקל כל 24 שעות היינו מחליי פים מנוע; עכשו זה כבר לא ניתן. נוכל לעשות זאת בסך הכל, עם כל הרוח עברנו 82 מיל. הים היה גלי מדי ולא אפשר התקדמות יפה. שוב עברה על פנינו אניה. הקברניט בלבד לי את המוח; אבל דבריו היו הגיוניים. הוא פשוט אינו מבין שאנו מוכרחים לעבור במיצר. לו היינו עוברים ביום, היינו נופלים לידי המצרים; ואז אפשר היה לעשות רעש גדול יותר מכמה יריות. מילא, נראה את אשר תחליט החברה. ברור שאני מוכן לנסיון נוסף. גם הלילה עברו על פנינו שתי אוניות. ראיתי את האורות מ' רחוק, אבל לא התעניינתי בכיוון.

8.1.54

עוד יום עובר. אני מתחיל כבר לספור את הימים. יש שקט. רוח קלה מאוד. הרוח נפלה, הים חלק כמו שמן. חום גדול. משתעמם עד מות. כתבתי כמה מכתבים, הסתכלתי במפה. רק מחר נהיה בקו ישר עם פורט-סודאן. משם ניסע 3 ימים למסארה, אם יהיה הכל בסדר. עברנו היום 82,5 מיל. מזג-האוויר ממשיך להיות חם. רוח דרומית קלה. גמרתי את הסיגריות, אזור עוז כדי לבקש סיגריות מהצוות. היום לא נראה כל אוניות.

9.1.54

ישנתי רע מאוד. קמתי שבור ורצוף. נשאר לי עוד שלושה ימים. המצב מתחיל להשפיע עלי. התעוררתי שטוף וזיעה. ים גלי במקצת, רוח נגדית (דרומית). הוקו שלי מתחיל להס' חגסל. רוח נגדית חזקה וזרם נגדי. פגשנו שוב אניה שנועה בכיוון צפונה. עברנו היום בסך הכל 70 מיל. בשעה חמש עברנו על פני שתי אוניות — אחת שנועה דרומה ואחת שנועה צפונה. הרמנו מפרש. הרוח שינתה את כיוונה לדרומית-מזרחית במשך הלילה סטינו מהכיוון. כנראה שאחד השחורים נרדם בלילה ליד ההגה. המכונאי שם חבית שמן בדיוול, כדי להוסיף דלק. אנו נמצאים עכשו, בערך, בקו מקביל עם פורט-סודאן.

10.1.54

שוב ים גלי, רוח נגדית. היום הגעתי לרעיון גאוני מצאתי דרך טובה ובטוחה לדפוק את מצריים.

קמה סערה. רוח חזקה מאוד. הקברניט הפנה את הספינה לעבר פורט-סודאן שכונעתי אותו להפנותה חזרה. עברנו 50 מיל.

11.1.54

סערה. נעים במהירות של מיל לשעה. שעה 14.30 מפנים את הספינה לפורט-סודאן. אין

ברירה, עד פורט-סודאן יש 90 מיל וספק אם יספיק לנו הדלק. פגשנו בשעה 15.00 שלוש אוניות רוסיות בדרך דרומה. אנו מפליגים צפון, לפורט-סודאן. התא שלי מלא מים. אי אפי שר לסגור את החלון. אל אלוהים, כמה אני מלוכלך ומסריח! אשלח מברק מפורט-סודאן לאסמרה. אחביא את היום מחר אחר הצהריים, לפני שנגיע לפורט-סודאן. איני חושב שנהיה במסארה לפני 15' לחודש. הים שקט יותר.

12.1.54

ים סוער. רוח נגדית. זה כבר היום הרביעי שהים סוער. מתקרבים לפורט-סודאן. מחביא את היום בשעה 16.00.

18.1.54

סוף סוף עזבנו את פורט-סודאן. יצאנו משם היום, בשעה 15.40. ששה ימים רבצנו שם, עד אשר השגנו דלק. לא אמרנו בכלל שנסטיו לה' גיע לאילת. אלא סיפרנו שהיתה רוח נגדית, ושאונו רוצים עכשו לחזור. ברור שהשלטונות לא האמינו לנו. הם ערכו כל מיני חקירות, לא נתנו לי לרדת לחוף, היות ואני נוסע בתעודה חבשית. הם טענו שאין לי פנסק וריקות, וזה נכון. כל הימים האלה רבצתי על הספינה ו' אכלתי את עצמי. נסיתי לרונ דגים, ולא תפסתי אף דג. אבל סוף סוף יצאנו משם. הקברניט מספר שב' 15.1 שמע ברדיו-לונדון שהספינה מריה-אנטוניו, שהפליגה ממסארה, ברכה לאילת, ישראל, נראתה בסביבת תעלת סואץ ב' 1.1.54.

לכונת ערב, ומאו אבדו עקבותיה. זה נותן חומר למחשבה. אפשר שהמצרים ידעו שנססה לעבור, חשבו שנועו בנה. מנסים להצטק? כל זה יתברר באסמרה. ברור שלא יכולתי להודיע לשם דבר. הים גלי במקצת. רוח מזרחית חזקה.

19.1.54

סערה עצומה. נסיתי להשאר בתא; אבל עד מהרה גורשתי משם על ידי המים הנכנסים דרך החלון. עברנו היום, עד שעה 15.30, 80 מיל.

20.1.54

חושב שמחר נגיע למסארה. לא תארתי לי שאתגעוע פעם לחזר עלוב זה. לכל היותר, זה יקח עוד יום. אני כבר חלוש לגמרי מחוסר אוכל. מזג-האוויר כבד מאוד, ללא שמש. ללא רוח. עברנו היום 97 מיל. יש סיכויים להגיע מחר בערב. לפנות ערב קמה רוח צפונית קלה. כבר אפשר לנשום.

21.1.54

הים סוער במקצת. רוח צפונית-מערבית. ה' בוקר בשעה 08.30 נכנסנו לתעלת-צפון-מסארה. כעת אנו מפליגים בין היבשה והסלעים. יש לנו לעבור עוד 62 מיל כדי להגיע למסארה. עוד לילה אחד בספינה, ואחרי כן גמרתי. אולי אצליח להתרחץ לפני הירידה לחוף. היום גדל עד כדי כך שאצטרך לשלחו בכמה מכתבים.

שעה 16.30. עוד 25 מיל עד מסארה. נגיע בשעה 22.00 מאוחר מכדי להכנס לנמל. אוכל לרדת מהספינה רק מחר בבוקר. אני כבר חסר סבלנות, ממש כאילו הייתי בן 16 וחכיתי ל' פגישה ראשונה עם נערה. כנראה שאלך לישון מאוחר. אני רוצה לראות את הגיענו למסארה. שעה 19.00. עוד שלוש שעות. עכשו אני הולך לאכול ארוחת-ערב. מקוה שאחרי הארוחה אוכל להבחין באורות מסארה.

שעה 22.00. החל לרדת גשמים גועש. עדיין איני רואה את מסארה. אם מזג-האוויר זה יימשך אשכב לישון.

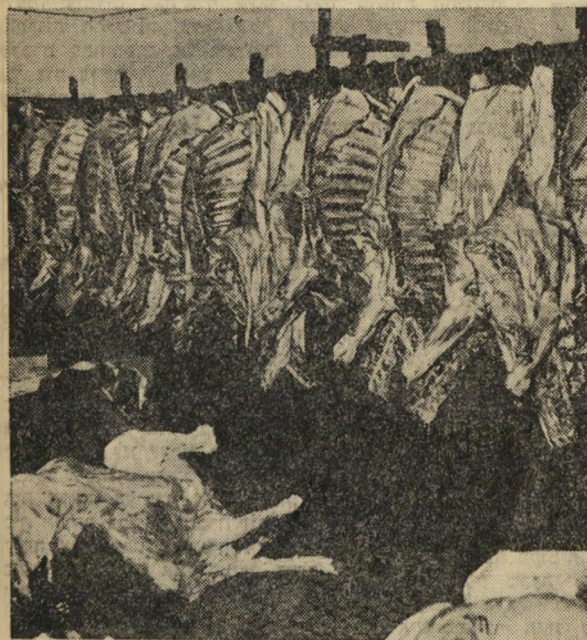
שעה 20.30. מזג-האוויר מעורפל, גשום, ללא כוכבים וירח. אני שוכב לישון.

22.1.54

הגענו אתמול בשעה 24.00. עכשו שעה 1.15. אנו מעלים את העוגו, עומדים להכנס למסארה. אני מוכן, הכל ארוי. שעה 7.30. ספינתנו נכנסת לנמל-מסארה.

יעקב מרדור, סגן מפקד אצ"ל לשעבר, היה הראי שון שהגה את רעיון הקמת החברה המפחרית שתפרוץ את חגורת הסגר הערבי. בשנות המאבק נכלא על ידי הכריטים במחנה עצורים באריטרר, אה, ברח משם אחרי נסיונות אחדים, במכצע נועז.

אחד ממחסני החברה, אליו מובא הבשר לאחר השחיטה. מכאן הוא מועבר, בעטיפה, למחסני הקירור, לשם הקפאה ואחסנה עד להעברתו לישי' ראל. במיפעק, המעפיק רופא ווטרינרי מישראל, מבוצעת השחיטה עזידי רבנים ושוחטים מהארץ.

ראש ממשלת אריטרריאה, רחזה ביירו (חובש מגי בעת) בשעת ביקור רשמי במיפעק חברת אינקודה באסמארה. ראש הממשלה, שבא בזווית פמליי' תו, גיזה לא פעם את אהדתו למיפעק. קיצוני מימין: יושב-ראש הפרלמנט של אריטרריאה, שהיא חלק עצמאיי-למחצה של הקיסרות החבשית.